

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/139/2018
Identifikačné číslo spisu: 2017200348
Dátum vydania rozhodnutia: 27.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2017200348.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Falck Záchranná a.s., so sídlom v Košiciach, Bačíkova č.7, IČO: 35 900 130, právne zast.: Mgr. Marošom Nešťákom, advokátom a konateľom AKMN s. r. o., so sídlom v Bratislave, Einsteinova č. 25, IČO: 36 864 463, proti žalovanému: Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Trnava, so sídlom v Trnave, Trojičné námestie č. 10, o preskúmanie zákonnosti Protokolu z 21. júna 2017, č. 1087/2016 o vykonanom dohľade na diaľku a Zápisnice zo 07. septembra 2017, č. 1087/2016 o prerokovaní námietok dohliadaného subjektu k protokolu o vykonanom dohľade, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 19. decembra 2017, č. k. 20Sa/30/2017-26, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu z a m i e t a.

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

I.

1. Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) napadnutým uznesením z 19. decembra 2017, č. k. 20Sa/30/2017-26 postupom podľa § 98 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) odmietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti Protokolu z 21. júna 2017, č. 1087/2016 o vykonanom dohľade na diaľku (ďalej len „Protokol“) a Zápisnice zo 07. septembra 2017, č. 1087/2016 o prerokovaní námietok dohliadaného subjektu k protokolu o vykonanom dohľade (ďalej len „Zápisnica“).

2. Krajský súd mal preukázané, že dňa 09. septembra 2016 začal žalovaný vykonávať u žalobcu dohľad na diaľku na základe žiadosti o prešetrovanie postupu poskytovateľa zdravotnej starostlivosti, ktorú žalovanému doručil podávateľ F. O., ktorého výsledkom bolo vydanie Protokolu. Z predmetného Protokolu vyplýval záver, že zdravotná starostlivosť poskytnutá pacientovi F. O., Z.. XXXX, L. XX. T.

XXXX žalobcom ako poskytovateľom nebola poskytnutá štandardným spôsobom a správne. Pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti u p. F. O. žalobcom ako poskytovateľom zdravotnej starostlivosti posádkou RLP Trnava dňa 30. augusta 2016 bolo zistené, že psychiatricky alterovaný pacient nebol správne vyšetrený a ošetrený, pacient nebol transportovaný do zdravotníckeho zariadenia za účelom poskytnutia psychiatrickej starostlivosti. Výkonom dohľadu na mieste žalovaný zistil porušenie § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 576/2004 Z.z.“) Žalovaný uložil povinnosť prijať opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov a ich príčin v termíne do 30 kalendárnych dní od ukončenia dohľadu. Žalobca sa k Protokolu písomne vyjadril a uplatnil námietky. Žalovaný námietky žalobcu neuznal ako opodstatnené a konštatoval, že zdravotná starostlivosť nebola poskytnutá správne, keďže psychiatricky alterovaný pacient nebol správne vyšetrený a ošetrený, a nebol transportovaný do zdravotníckeho zariadenia za účelom poskytnutia psychiatrickej starostlivosti.

3. Krajský súd vo svetle zistených skutočností ako aj s poukazom na § 3 ods. 1, § 6 ods. 1, § 7 písm. b/, § 98 ods. 1 písm. g/ a § 177 ods. 1 SSP konštatoval, že na to, aby sa mohla fyzická, respektíve právnická osoba úspešne domáhať ochrany pred správnym súdom v zmysle SSP je potrebné splnenie niekoľkých podmienok, ktoré zákonodarca ustanovil. Na aktívnu legítimáciu na podanie žaloby o preskúmanie rozhodnutia orgánu verejnej správy podľa SSP je potrebné, aby išlo o rozhodnutie, ktoré je spôsobilé založiť, zmeniť, zrušiť alebo deklarováť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby, alebo ktoré sa jej priamo dotýka, rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní všetkých riadnych opravných prostriedkov, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis, nadobudlo právoplatnosť, rozhodnutie, ktoré nie je vylúčené spod súdneho prieskumu v zmysle § 7 SSP, ale aj o rozhodnutie, ktorým bola fyzická, respektíve právnická osoba rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch. Uvedené podmienky musia byť splnené kumulatívne. Tiež poukázal aj na tú skutočnosť, že v ustanovení § 7 SSP sú vymenované rozhodnutia, opatrenia, správne akty orgánov verejnej správy, spory a veci, ktoré sú z prieskumu správneho súdu podľa SSP vylúčené, respektíve ktoré správne súdy nepreskúmajú. Medzi rozhodnutia a opatrenia orgánov verejnej správy, ktoré sú zo súdneho prieskumu vylúčené, patria aj správne akty orgánov verejnej správy, ktoré nemajú povahu rozhodnutia o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby (§ 7 písm. b/ SSP).

4. Vzhľadom na konštatované uzavrel, že žalobca sa domáha preskúmania zákonnosti takého správneho aktu, ktorý nemá povahu rozhodnutia o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej a právnickej osoby. Samotný Protokol je práve jedným zo správnych aktov orgánov verejnej správy, ktoré sú vylúčené zo súdneho prieskumu v rámci správneho súdnictva (§ 7 SSP). Jedná sa o správny akt, ktorým žalovaný len konštatoval, že zdravotná starostlivosť poskytnutá menovanému pacientovi nebola žalobcom poskytnutá štandardným spôsobom a správne, za čo uložil žalobcovi povinnosť prijať opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov a ich príčin v termíne do 30 kalendárnych dní od ukončenia dohľadu. Protokol uloženie žiadneho konkrétneho opatrenia (povinnosti, obmedzenia) žalobcovi neobsahuje, pričom žalobca sám zásah do jeho práv takýmto spôsobom netvrdil. Za takýto zásah do práv žalobcu odôvodňujúci preskúmateľnosť Protokolu a Zápisnice súčasne nemožno považovať z existencie Protokolu vyplývajúcu možnosť správneho orgánu v ďalšom postupe uložiť účastníkovi pokutu - samostatným, opravným prostriedkom napadnutelným rozhodnutím. Z uvedených dôvodov má predmetný Protokol v spojení so Zápisnicou charakter správneho aktu verejnej správy, ktorý nemá povahu rozhodnutia o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej a právnickej osoby.

5. Na základe uvedených dôvodov krajský súd žalobu ako neprípustnú podľa § 98 ods. 1 písm. g/ SSP odmietol.

6. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 170 písm. a/ SSP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko žaloba bola odmietnutá.

II.

7. Žalobca proti uzneseniu krajského súdu podal v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

8. Namietal, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že vydané rozhodnutie je rozhodnutím vydaným na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP) a že podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 písm. j/ SSP).

9. Uviedol, že Protokol zasahuje do subjektívnych práv žalobcu tým, že v jeho zmysle je žalobca povinný robiť nápravné opatrenia a vystavuje žalobcu hrozbe uloženia pokuty až do výšky 16.596 eur podľa § 82 ods. 1 písm. d/ zákona č. 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Zistenia žalovaného uvedené v Protokole a ich odôvodnenie považoval za účelové, tendenčné a arbitrárne, vychádzajúce z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a z nesprávneho právneho posúdenia veci. Protokol sám o sebe je zmätočný a nevykonateľný, pretože ukladá žalobcovi, aby v lehote 30 kalendárnych dní od ukončenia dohľadu prijal opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov a ich príčin, pričom ale neuvádza vôbec žiadne opatrenie, ktoré by žalobca mal vykonať. Nie je to zrejme ani s poukazom na žalovaným tvrdené nedostatky v Protokole. Avšak táto povinnosť urobiť opatrenia je uložená a trvá. Nesúhlasil s prijatím akýchkoľvek nápravných opatrení v zmysle Protokolu v spojení so Zápisnicou, avšak má povinnosť ich urobiť, čo už samé možno považovať za zásah do práv žalobcu. Protokol je teda vecne nesprávny, nemajúci oporu v platných právnych predpisoch, konštantnej judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky ani v štandardných terapeutických postupoch; zároveň zasahuje do práv a oprávnených záujmov žalobcu, nakoľko ho nedôvodne viní z porušenia základného predpisu upravujúceho činnosť žalobcu ako poskytovateľa neodkladnej zdravotnej starostlivosti a vystavuje ho obligatórnemu uloženiu pokuty zo strany orgánu vydávajúceho povolenie na prevádzkovanie zdravotníckeho zariadenia.

10. Žalobca poukázal na to, že konanie a rozhodovanie v oblasti verejnej správy znamená nezriedka zásah do práv a oprávnených záujmov fyzických a právnických osôb. Správne súdnictvo poskytuje súdnu ochranu pred nezákonným rozhodnutím a postupom orgánov verejnej správy. Možnosť súdnej kontroly štátnej moci je neoddeliteľným atribútom právneho demokratického štátu. Správne súdnictvo v Slovenskej republike vychádza z materiálneho chápania právneho štátu vyžadujúceho, aby verejná správa bola pod kontrolou súdnej moci. Preskúvanie rozhodnutí v správnom súdnictve je založené jednak na kontrole verejnej správy v tom smere, či táto neprekračuje jej zverenú právomoc, a tiež či poskytuje ochranu subjektívnych práv osôb, do ktorých bolo zasiahnuté, alebo zasahované v rozpore so zákonom. Hlavnou úlohou správneho súdnictva by mala byť ochrana verejných subjektívnych práv a jeho cieľom predovšetkým ochrana práv fyzických a právnických osôb a ich prostredníctvom potom ochrana zákonnosti.

11. Vzhľadom na konštatované uzavrel, že Protokol v spojení so Zápisnicou je opatrením orgánu verejnej správy (§ 3 ods. 1 písm. c/ SSP), ktoré z povahy vecí samej zasahuje do práv a právom chránených záujmov žalobcu a ak nezasahuje tak celkom isto práva a oprávnené záujmy žalobcu môžu byť Protokolom v spojení so Zápisnicou dotknuté, pričom možnosť je vyslovene reálna, nakoľko poskytovateľovi je podľa § 79 ods. 1 písm. a/ zákona č. 578/2004 Z.z. obligatórne ukladaná pokuta. Možnosť uloženia pokuty na podklade záverov Protokolu v spojení so Zápisnicou je práve tým, čo z Protokolu v spojení so Zápisnicou robí opatrenie orgánu verejnej správy podľa § 3 ods. 1 písm. c/ SSP. Navyše Protokol ukladá žalobcovi robiť niečo, čo žalobca robiť nechce, nakoľko je presvedčený, že zákon neporušil. Krajský súd sa teda mal žalobou vecne zaoberať a meritórne rozhodnúť.

12. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

III.

13. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadril podaním z 31. augusta 2018.

14. Plne sa stotožnil s rozhodnutím krajského súdu. V prípade Protokolu v spojení so Zápisnicou išlo o správne akty, ktoré nemajú povahu rozhodnutia o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej a právnickej osoby; sú teda zo súdneho prieskumu podľa § 7 písm. b/ SSP vylúčené. Uviedol, že Protokol a Zápisnica ako listiny, ktorých pôvodcom je žalovaný, vznikajú v procese výkonu dohľadu, v ktorom žalovaný nerealizuje svoju rozhodovaciu právomoc, ale vykonáva, či už z podnetu oprávnenej osoby alebo vlastného podnetu výkon dohľadu. Skutočnosť, že výkon dohľadu nie je rozhodovacou činnosťou vyplýva z toho, že v procese výkonu dohľadu sa len preveruje už poskytnutá zdravotná starostlivosť a posudzuje sa správnosť jej poskytnutia. Výsledkom vykonaného dohľadu je následne konštatovanie žalovaného, či konkrétny dohliadaný poskytovateľ zdravotnej starostlivosti postupoval pri zdravotnej starostlivosti, ktorú pacientovi poskytol, správne, teda v súlade s § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z., alebo uvedené zákonné ustanovenie porušil. Protokol ani Zápisnica nie sú výsledkom rozhodovacej právomoci žalovaného, výkon dohľadu nie je v zmysle § 43 zákona č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 581/2004 Z.z.“) správnym konaním, v ktorom by sa realizovala jeho rozhodovacia právomoc. Rozhodovacia právomoc sa uplatňuje až následne v správnom konaní, v ktorom podľa § 50 zákona č. 581/2004 Z.z. rozhoduje o uložení sankcie za zistené porušenie § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. V tejto súvislosti poukázal tiež na negatívnu právomoc súdu, ktorá by dovoľovala preskúmať správnosť vykonaného dohľadu. V zmysle platných právnych predpisov majú súdy v Slovenskej republike zákonnú licenciu len na preskúvanie zákonnosti rozhodnutí o uložení sankcií, ktoré je žalovaný oprávnený uložiť podľa § 50 ods. 2 zákona č. 581/2004 Z.z. poskytovateľom zdravotnej starostlivosti za zistené nedostatky v poskytnutej zdravotnej starostlivosti, pričom súdy konajú na základe žalôb proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov s tým, že ani pri preskúvaní zákonnosti postupu a rozhodnutí o uložení pokuty za porušení § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. sa súdy nezaoberajú odbornou otázkou poskytovania zdravotnej starostlivosti (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. januára 2015, sp. zn. 4Sžz/2/2013, z 23. marca 2010, sp. zn. 3Szd/7/2009, prípadne rozsudok Krajského súdu v Žiline z 12. októbra 2016, sp. zn. 21S/71/2016 aj s prihliadnutím na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. júla 2011, sp. zn. 8Szd/1/2010). Ďalej dodal, že aj v prípade absencie zákonnej licencie súdov preskúmať závery vykonaného dohľadu, zostáva každému poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti právo brániť sa proti záverom vykonaného dohľadu. V správnom konaní o uložení sankcie, vedenom na základe záverov vykonaného dohľadu, žalovaný ako správny orgán vyhodnocuje, okrem iného, aj jednotlivé podklady z vykonaného dohľadu, a to z pohľadu, či sú správne, zákonne získané a či sú dostatočným a náležitým podkladom pre uloženie sankcie a rovnako tak vyhodnocuje aj dostatočnosť vykonaného dokazovania.

15. V súvislosti s poukazom žalobcu na § 79 zákona č. 578/2004 Z.z. žalovaný uviedol, že ukladanie pokút za porušenie § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. je žalovaný oprávnený nie podľa zákona č. 578/2004 Z.z., ale podľa § 50 zákona č. 581/2004 Z.z.; rovnako neplatí žalobcom uvádzaný princíp obligatórnosti ukladania pokút, pretože z § 50 zákona č. 581/2004 Z.z. vyplýva, že ak žalovaný zistí výkonom dohľadu, že zdravotná starostlivosť nebola poskytnutá správne, alebo ak zistí porušenie povinností ustanovených v § 46 ods. 1 tohto zákona, podľa závažnosti zistených nedostatkov a ich následkov „môže“ uložiť pokutu, alebo zákaz výkonu zdravotníckeho povolania.

16. Tiež vyjadril nesúhlas s argumentáciou žalobcu, že mu žalovaný v Protokole ukladá povinnosť prijať nápravné opatrenia, ktoré ani nevie, aké by mali byť a navyše ani nesúhlasí s prijatím nápravných opatrení, keďže zákon neporušil a so zisteným pochybením nesúhlasí. Žalovaný uviedol, že vychádzajúc z § 47 ods. 3 zákona č. 581/2004 Z.z. súčasťou protokolu môžu byť opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov alebo povinnosť prijať opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov a ich príčin. Z uvedeného vyplýva oprávnenie žalovaného uložiť dohliadanému poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti buď konkrétne opatrenie na odstránenie zistených nedostatkov, alebo len povinnosť prijať opatrenia na

odstránenie zistených nedostatkov s tým, že prijatie adekvátnych, pochybeniu zodpovedajúcich opatrení, s prihliadnutím na okolnosti toho-ktorého prípadu, dáva žalovaný na zvážanie poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti, ktorý je dostatočne odborne zdatný na to, aby vedel, aké opatrenia má prijať a ktoré napomôžu skvalitneniu poskytovania zdravotnej starostlivosti a predchádzaniu výskytu podobných zistených nedostatkov.

17. Záverom žalovaný dodal, že právo na obranu voči nezákonnému postupu a rozhodnutiu žalovaného si žalobca uplatnil v prebiehajúcom správnom konaní, vedenom žalovaným pod sp. zn. ZS 204/00005/2018; v uvedenom správnom konaní žalovaný uložil žalobcovi za porušenie § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. pokutu v sume 1.000 eur s tým, že predmetné rozhodnutie napadol žalobca rozkladom.

IV.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP, po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ustanovením § 449 ods. 1 SSP, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

19. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

20. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

21. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

22. Podľa § 7 písm. b/ SSP, správne súdy nepreskúmajú správne akty orgánov verejnej správy, ktoré nemajú povahu rozhodnutia o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby, najmä rozhodnutia a opatrenia organizačnej povahy a rozhodnutia a opatrenia upravujúce vnútorné pomery orgánu, ktorý ich vydal, ak tento zákon neustanovuje inak;

23. Podľa § 98 ods. 1 písm. g/ SSP, správny súd uznesením odmietne žalobu, ak je neprípustná;

24. Zákon č. 581/2004 Z.z. ustanovuje dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, ktorým je
1. dohľad nad zdravotnými poisťovňami a verejným zdravotným poistením (ďalej len "dohľad nad verejným zdravotným poistením") a
2. dohľad nad poskytovaním zdravotnej starostlivosti; (§ 1 písm. d/ bod 2)

25. Podľa § 43 ods. 1 písm. a/ zákona č. 581/2004 Z.z., úrad v rámci výkonu dohľadu nad zdravotnou starostlivosťou [§ 1 písm. d/] vykonáva dohľad na dialku nad zdravotnými poisťovňami, platiteľmi poistného, poskytovateľmi zdravotnej starostlivosti, poistencami a inými osobami, ktorým osobitný predpis 37) ukladá povinnosti;

26. Podľa 43 ods. 11 zákona č. 581/2004 Z.z., na výkon dohľadu nad zdravotnou starostlivosťou sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. 62) (Správny poriadok; zákon č. 71/1967 Zb.)

27. Podľa § 45 ods. 2 písm. c/ a d/ zákona č. 581/2004 Z.z., osoba oprávnená na výkon dohľadu je

povinná vyhotoviť protokol o vykonanom dohľade, doručiť dohliadanému subjektu jedno vyhotovenie tohto protokolu, určiť primeranú lehotu, najmenej tri pracovné dni, dohliadanému subjektu na predloženie písomných námietok k údajom uvedeným v protokole a preveriť opodstatnenosť písomných námietok, vyhotoviť zápisnicu z prerokovania písomných námietok k protokolu v deň ich prerokovania s dohliadaným subjektom.

28. Podľa § 47 ods. 3 zákona č. 581/2004 Z.z., súčasťou protokolu môžu byť opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov alebo povinnosť prijať opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov a ich príčin.

29. Podľa § 47 ods. 4 zákona č. 581/2004 Z.z., dohľad je skončený v deň prerokovania písomných námietok dohliadaného subjektu proti protokolu alebo márnym uplynutím lehoty určenej podľa § 45 ods. 2 písm. c/. Ak sa dohliadaný subjekt alebo jeho splnomocnený zástupca nedostaví na prerokovanie písomných námietok proti protokolu, dohľad je skončený dňom, ktorý bol určený na prerokovanie písomných námietok proti protokolu.

30. Podľa § 50 ods. 2 písm. a/ zákona č. 581/2004 Z.z., ak úrad pri výkone dohľadu nad poskytovaním zdravotnej starostlivosti zistí, že zdravotná starostlivosť nebola poskytnutá správne, 40) (§ 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z.; pozn. pod čiarou) alebo ak úrad zistí porušenie povinností ustanovených v § 46 ods. 1 podľa závažnosti zistených nedostatkov a ich následkov môže uložiť poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti pokutu (§ 64 ods. 2);

31. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z., poskytovateľ je povinný poskytovať zdravotnú starostlivosť správne. Zdravotná starostlivosť je poskytnutá správne, ak sa vykonajú všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby alebo zlepšenia stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy.

32. Na úvod najvyšší súd uvádza, že rozhodujúcim kritériom pre posúdenie prípustnosti súdneho preskúmania správnych aktov orgánov verejnej správy, je vždy ich spôsobilosť zasiahnuť do subjektívnych práv subjektov, ktorým sú určené. Súdnemu preskúmaniu podliehajú aj také správne akty orgánov verejnej správy, ktoré síce nespĺňajú formálne náležitosti rozhodnutia, ale tieto právne záväzným spôsobom (bez možnosti nápravy prostredníctvom riadnych opravných prostriedkov) zakladajú, menia, rušia, alebo deklarujú práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo sa ich priamo dotýkajú.

33. Najvyšší súd z obsahu súdneho spisu zistil, že žalobca sa žalobou domáhal preskúmania zákonnosti Protokolu o vykonanom dohľade na diaľku v spojení so Zápisnicou o prerokovaní námietok dohliadaného subjektu k protokolu o vykonanom dohľade. Z obsahu Protokolu (v spojení so Zápisnicou) vyplýva, že pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti u p. F. O. žalobcom ako poskytovateľom zdravotnej starostlivosti posádkou RLP Trnava dňa 30. augusta 2016 bolo zistené, že psychiatricky alterovaný pacient nebol správne vyšetrený a ošetrovaný, pacient nebol transportovaný do zdravotníckeho zariadenia za účelom poskytnutia psychiatrickej starostlivosti. Výkonom dohľadu na mieste žalovaný zistil porušenie § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. a uložil povinnosť prijať opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov a ich príčin v termíne do 30 kalendárnych dní od ukončenia dohľadu. Žalobca sa k Protokolu písomne vyjadril a v zmysle poučenia uplatnil k zisteniam uvedeným v protokole námietky. Žalovaný námietky žalobcu neuznal ako opodstatnené s opätovným konštatovaním, že zdravotná starostlivosť nebola poskytnutá správne, keďže psychiatricky alterovaný pacient nebol správne vyšetrený a ošetrovaný, a nebol transportovaný do zdravotníckeho zariadenia za účelom poskytnutia psychiatrickej starostlivosti.

34. Spornou otázkou bolo právne posúdenie možnosti súdneho prieskumu Protokolu a Zápisnice, ktorý krajský súd zhodne so žalovaným považovali za nepodliehajúce súdnemu prieskumu zákonnosti. Túto právnu otázku presvedčivo vyriešil krajský súd, pričom najvyšší súd sa s dôvodmi jeho uznesenia plne stotožňuje. Aj podľa názoru najvyššieho súdu Protokol a Zápisnica ako také nepodliehajú súdnemu

prieskumu v správnom súdnictve, pretože tieto akty samo osebe nepredstavujú priamy zásah do práv a právom chránených záujmov dohliadaného subjektu. Jedná sa o podkladové správne akty (vydané mimo právneho režimu Správneho poriadku - § 43 ods. 11 zákona č. 581/2004 Z.z.), ktorými žalovaný konštatoval, že zdravotná starostlivosť poskytnutá menovanému pacientovi nebola žalobcom poskytnutá štandardným spôsobom a správne, za čo uložil žalobcovi povinnosť prijať opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov a ich príčin v termíne do 30 kalendárnych dní od ukončenia dohľadu. Jednalo sa o povinnosť uloženú v súlade s § 47 ods. 3 zákona č. 581/2004 Z.z. prijať opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov s tým, že prijatie adekvátnych, pochybeniu zodpovedajúcich opatrení, s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu, dáva žalovaný na zväzanie poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti, u ktorého sa predpokladá odborná spôsobilosť na posúdenie toho, aké opatrenia má prijať a ktoré napomôžu skvalitneniu poskytovania zdravotnej starostlivosti a predchádzaniu výskytu podobných zistených nedostatkov. Navyše Zápisnicu z prerokovania písomných námietok ako súčasť Protokolu (§ 47 ods. 2 zákona č. 581/2004 Z.z.) možno charakterizovať ako akt správneho orgánu, ktorým došlo k zavŕšeniu výkonu dohľadu v zmysle zákona č. 581/2004 Z.z. Išlo teda o úkony orgánu verejnej správy vydané v rámci výkonu dohľadových vrchnostenských oprávnení (§ 1 písm. d/ bod 2 zákona č. 581/2004 Z.z.), ktoré nie je možné v zmysle § 7 SSP podrobiť súdnej právomoci v správnom súdnictve. Tieto akty správny súd samostatne nepreskúmava. Až v prípade, ak príslušný orgán verejnej správy zvolí na základe zistení obsiahnutých v Protokole postup podľa § 50 zákona č. 581/2004 Z.z. a vyvodí z kontrolných zistení pre žalobcu sankčný postih, bude rozhodnutie o uložení pokuty ako aj postup správneho orgánu tomuto rozhodnutiu predchádzajúci, preskúmateľný súdom, pretože až týmto rozhodnutím dôjde k zásahu do práv a povinností žalobcu.

35. V tejto súvislosti najvyšší súd zároveň uvádza, že žalovaný vychádzajúc z výsledkov plynúcich z Protokolu rozhodnutím z 20. apríla 2018 (v konaní vedenom pod sp. zn. ZS 204/00005/2018) uložil žalobcovi za porušenie § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. pokutu v sume 1.000 eur s tým, že predmetné rozhodnutie napadol žalobca riadnym opravným prostriedkom. V prípade, ak druhostupňový správny orgán opravnému prostriedku žalobcu nevyhoví, má žalobca právo domáhať sa preskúmania zákonnosti jeho rozhodnutia na správnom súde na základe podanej správnej žaloby podľa SSP.

36. Vzhľadom na uvádzané, odmietnutím žaloby, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti Protokolu a Zápisnice nedošlo ani k žalobcom namietanému porušeniu jeho práva na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy v zmysle článku 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, nakoľko toto právo mu zostalo zachované v možnom správnom súdnom konaní nadväzujúcom na správne konanie vo veci uloženia pokuty za porušenie § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z., ktoré začalo práve na podklade zistení plynúcich z príslušného Protokolu v rámci výkonu dohľadu.

37. Z vyššie uvedených dôvodov najvyšší súd kasačnú sťažnosť postupom podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

38. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší súd tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, nárok na ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému ich nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 veta prvá SSP).

39. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.